

УМНИ И СИЛНИ

“Ходете във виделината , за да сте синове на виделината “

Какво е искал да каже Христос с думите “Ходете във виделината“? Виделината към душата има същото значение, както светлината за нашето тяло. Ходете във виделината, за да сте синове на Божието Царство. Човек расте, както и семето на растението нагоре. Думата “син” значи наследник, Христос казва “Всичко, що Отец има, Мое е, както Той има живот вечен, така е дал и Мене. Ходете във виделина, за да знаете пътя си.” Трябва да знаем, стремежа си и с какво да се занимаваме. Например пчелите се стремят мед да събират, хората - блага за земния си живот, а тези, които се стремят духовно, те трябва да се стремят за небето. Там е място не за бедни и не е странноприемница, но за души пречистени и подготвени - синове на виделината. Който чисти душата си, приема виделината, която пречистя душата. Човеческата душа е растение на земята, трябва да се обработва земята и душата ни да даде плод. Ходете във виделина, за да се пречистите и да дадете тези плодове, добри дела, които се състоят в добро желание, мисъл, която ще даде своя плод. Ние никога не можем посея добра мисъл ако не извършим един акт. Актът е съединителната нишка в земята, за да даде плод. Всяко едно желание трябва да го използваме, да го оплодотворим, да узрее, за да се ползуваме, а иначе не ще се спасим. Казваме, че Бог е благ, ще ни спаси, но “спасение” значи промяна на условията, за да се развие у нас сърцето, и след като се спасим, тогава именно трябва да работим, а не че сме вече спасени и се е свършила работата ни. “Ходете във виделина” Да се определи, за един човек невежа в дълбокия смисъл на Евангелието е мъчно, ала когато виделината проникне в нашата душа, тогава се появява любовта. Другояче не може се появи у нас любов. Както когато някой избави давещия се, то помежду им се явява нишка на благодарност и любов, защото е спасен от ограничението, от лошите условия, така е и с душата, когато се спаси - явява се у нас нишката - светлината на любовта към Христа, и тогава трябва да почнем да работим.

Любовта започва всякога с даване на нещо, както бащата дава наследство за знание на сина, когото обича, така и Бог, кога ни люби, ни дава знание, за да ни спаси от лошото положение. С

виделината Бог ни показва само Своего присъствие Когато Той дойде у нас, когато виделината дойде у нас, ний вече чувствуваме Бога и да не Го дирим

Небето е сърцето, пулсът на целия свят, цялата вселена - сърцето, откъдето излиза и влиза животът, там всякой влиза и излиза Когато сме добре разположени на себеотрицание, на добродетел, на любов, ние сме на небето, а когато сме обратното, тогава ние сме в ада Ходете във виделина, за да сте синове на небето Какви трябва да бъдат синовете към бащата, или нашите души към Бога? То е в дадения момент какви мисли има в нас Който има опитността от това, той ще разбере всичко и още ще му се допринесе Но ако нямаме опитност, то не ще ни бъде ясно, защото не ще имаме мярка за определяне по-сложни отношения

Ако децата не знаят основните действия от математиката, не могат да разбра висшата математика В живота има математика В събирането се разбира процес механически - туряме нещо, някого събираме с друго и пр И изваждането е процес механически - вадим някого из къщата му, махаме нещо, вадим мисли С кавгите си съседките си вадят кирливите мисли и желания Кавга - събиране и изваждане, но щом дойде процесът на умножение, то вече иска ум Да умножим, значи да турим зърно житно в земята, но да сметнем как, кога и къде да го посеем, за да даде много плод От едно зърно - 300 Ако не можем оцени някого, то не знаем как да делим Умът е сила, която трябва да знаем да умножаваме и делим, за да я използваме и да ни даде богатство, което да умножаваме и делим Умът е добродетел от Бога И ние трябва да знаем тая добродетел - не само да събираме и вадим, но и умножаваме и делим Ние трябва да умножаваме и делим нашите добродетели, да искаме да станем умни и силни Ако имаме една страст, то е едно течение, и ако иде от високо, то е силно и прави пакости, и ако искаме да се унищожи - то значи да искаме да няма планини, ала те дават най-хубавите извори, те са благословение

Страстите са наши гърбици, които носят в себе си вече благословения, стига да умеем да ги развием и разработим, както р Искър за София по-рано й носеше вода мътна, правеше блата, а сега, като се разработи, взеха от него електричество и осветяват днес цяла София Ходете във виделина, ползвайте се от силите си, от знанието си, развивайте ги Какво ни учи този закон за нашия практически живот? Ние навсякъде можем да

го приложим, всякога можем да си кажем: "Аз ще ходя във виделина." Трябва да добием знание. Както чрез фитила в лампата има виделина, така е и умът човечески. Трябва да победим чрез ума си дявола и да го впрегнем в работа и ще ни научи на ум, защото той носи, той е откраднал богатствата от Бога за човечите и ги дава само томува, който му стане господар и ако той ни надвие, ще му служим нему и ще бъдем в тъмнината. То е, когато ни настигнат мрачни мисли, ако се колебаем, ние сме на върха на планината и от едната страна е виделината и Бог, а от другата - тъмнината и дяволът, трябва да пазим равновесие и да гледаме да стигнем във виделината.

Свобода - то е широк простор на душата. Да се разграничи душата ни в широки рамки. Често ние усещаме тегота, то е, защото нашата душа се стреми да ни разпука, за да се развие.

Всяко страдание ни казва, че трябва да излезем из тия условия и да идем на простор. Да не се заблуждаваме, да не любим телата на близките си, но да любим душите на хората, да дирим душата, а не тялото - къщата. Ние го често меним, били сме в къщи животински и др.

Животните се стремят да станат човечци, а човечите трябва да се стремят към ангелите, за да сме синове на виделината и докато не сме синове на виделината, то не ще бъдем синове Божии. Да не очакваме блага на земята, защото идат чистене, страдания, изпити, и да сме силни, крепки, и да не се колебаем, но да сме готови за Христа. Нашите мисли да не бъдат никога за материални блага, но да имаме добра, чиста, светла душа, която ще роди добри желания и добри мисли. Когато страдаме, то страда нашата душа, която се стреми към мисли и желания чисти и светли.

Да ходим във виделина и да сме синове на виделината.

15 ноември 1913 г.